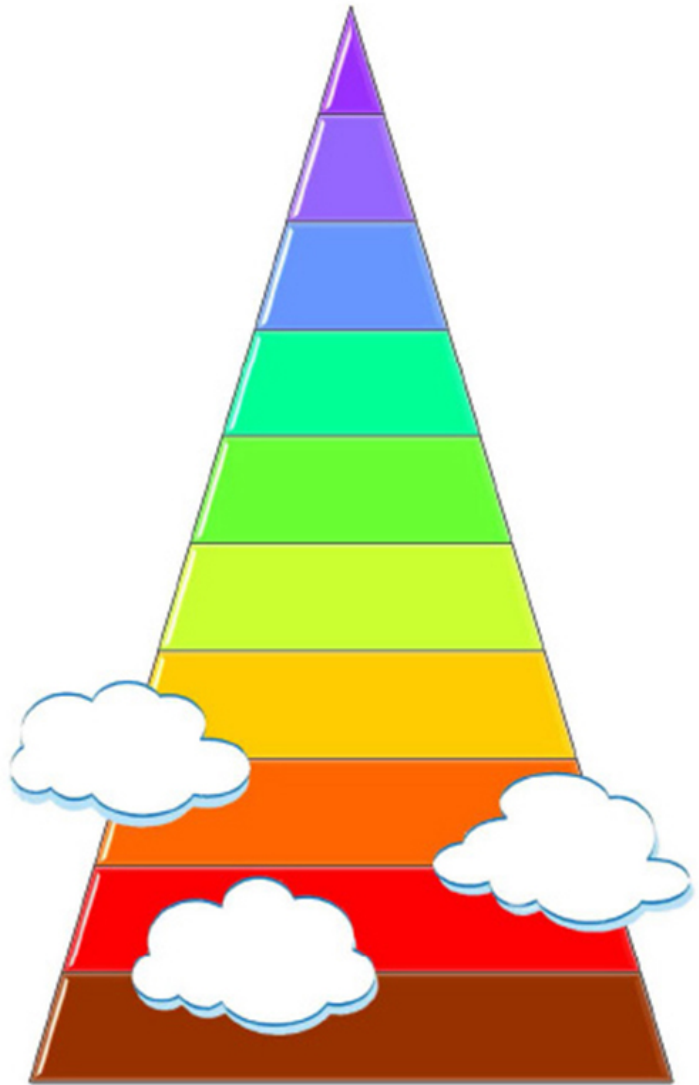

Stairway

Lars Gimstedt ∞

10 Steg till Himlen

© PsykosyntesForum, 2014

Ingen del av denna bok får återges i någon form, utom för citering av korta avsnitt i kritik eller recensioner, utan tydligt medgivande från utgivaren: mail@psykosyntesforum.se.

Idéer som kommer till uttryck i denna bok är författarens och återspeglar inte synen hos The Foundation of Inner Peace, utgivare av *A Course in Miracles* och *En Kurs i Mirakler*.

Revisionsdatum: 22 juni 2014.

ISBN

978-91-981738-7-1 (Paperback)

978-91-981738-4-0 (EPUB-version)

978-91-981738-5-7 (MOBI-version)

978-91-981738-6-4 (PDF-version)

Samtliga dessa versioner finns att köpa på

<http://psykosyntesforum.se/Svensk/Stairway.htm>

Den engelska versionen finns på ovanstående sidas engelska version, där den också kan köpas via Amazon.

Bokomslag och illustrationer är utformade av författaren.

Fonter Bookman Old 12, Courier New 12 och Segoe Print 11. Sidstorlek 6x9” (15,24x22,86) Marginal 2,0.

Om författaren:

Lars Gimstedt arbetar som psykosyntes-terapeut i Linköping. Hans grundutbildning var kvantfysik, och han har arbetat som ingenjör och chef inom industrin under 30 år.

I mitten av sitt liv började han att studera psykosyntes, kognitiv beteendeterapi och NLP, och arbetade deltid som psykoterapeut under tio år, tills han började arbeta heltid 2003 i sitt företag PsykosyntesForum.se med livs- och ledarskaps-coaching, psykoterapi och med e-kurser och e-böcker över internet.

***

”Boken Stairway av Lars Gimstedt är en fantasifull och spännande vision om hur människornas utveckling på jorden kan ändras till något bättre. Det är också en väldokumenterad beskrivning av hur en annan bok, En Kurs i Mirakler (EKIM), kan åstadkomma en personlig och global andlig växt tvärs emot alla odds.

För den som har jobbat med EKIM finns det mycket man känner igen sig i. Men också för nybörjare kan boken ge en lättfattlig och lärorik idé om Kursens påverkande.

Boken är annorlunda i formatet än en vanlig roman. De olika stegen i Stairway (Trappstegen) är identifierad med färger som kan igenkännas i regnbågen. Berättelsen består av brev och rapporter i olika format och typsnitt, samt med illustrationer och symboler. Variationerna som detta medför gör boken både vacker, mer intressant och lättare att läsa.

För min egen del fann jag Lars bok mycket engagerande och kan rekommendera den för alla som har jobbat med eller önskar att veta mer om Mirakelkursen. Hans bok speglar hans ingående kunskap och erfarenhet med EKIM i olika situationer och sammanhang. Den beskriver en vision där något djupare i människan än jagandet efter pengar och position får uppenbara sig, och är därför en bok att låta sig inspireras av.

Albert Harloff, Stjärmsund, 27/4 – 2014.”

(EKIM-översättare till norska, författare till Ske Din Vilja, ordf. Nätverket EKIM)

&

*“Föreställ dig en värld där alla åtagit sig att leva den lyckliga drömmen som utlovas i ‘En Kurs I Mirakler’.
Allt som skulle krävas är att människor upplever Det heliga Ögonblicket och att de lever tillsammans i fred.*

Lars Gimstedt ger oss en titt in i framtiden. Spola fram 300 hundra år och transformeringen håller på att ske, men inte utan det kollektiva egots sista motanfall. För många i den framtida världen, sitter förföljelsemanin djupt.

Läs den här boken för att se vad som händer!”

(Dr. Sam Menahem, psykolog på andlig grund. Grundare av Center for Psychotherapy and Spiritual Growth.)

Your stairway lies on the whispering wind
And as we wind on down the road
Our shadows taller than our soul
There walks a lady we all know
Who shines white light and wants to show
How everything still turns to gold
And if you listen very hard
The tune will come to you at last
When all are one and one is all
To be a rock and not to roll

(Från sången "Stairway to Heaven"
av Jimmy Page & Robert Plant
på albumet Led Zeppelin IV 1971)

***

Sammanfattning

John Zacharias, den typiske ingenjören, blev mer och mer provocerad av sin hustrus växande intresse för New Age, som han betraktade som ovetenskaplig hjärntvätt.

När hon en dag bad honom att läsa en liten skrift om en bok som påstods ha "kanaliserats" till författaren från Jesus Kristus, som hade givit boken titeln "En Kurs I Mirakler", var måttet rågat för Johns tålmod.

Men, i stället för att som vanligt försöka att övertyga sin fru att inse att allt detta bara var skrock och naivt önsketänkande, bestämde han sig konstigt nog för att läsa boken, med avsikt att bevisa för henne att allt detta var ren bluff.

Det här osannolika beslutet förändrade Johns liv fullständigt. Efter att ha läst boken omvärderade John sin syn på verkligheten, och den fick honom att byta yrke till att bli psykoterapeut, och över tid fick den honom att lyssna på den gudomliga inre vägledning som finns i det tysta djupet i vars och ens medvetande.

Johns inre vägledning ledde honom till en livslång väg mot upplysning. På sin väg dit, upptäckte och utvecklade han förmågan att transportera sig själv genom tid och rum. Denna förmåga registrerades av det globala övervakningssystemet TSS som vid år 2040 hade nått en sådan nivå av teknisk sofistikerad att det kunde hålla konstant uppsikt på varenda individ på jorden.

När John, efter att ha försvunnit utan att efterlämna ett spår på sin etthundrade födelsedag 2046, återvände efter tre hundra år, såg många myndigheter Johns återkomst som en allvarlig

säkerhetsrisk som skulle kunna hota politisk kontroll. Förmågan till att hoppa genom rumtiden hade från 2144 långsamt börjat sprida sig till andra. Oroliga för en snabbare ökning av denna förmåga på grund av Johns återkomst, grundades nu en speciell avdelning inom NSA, vilken fick uppdraget att undersöka, begränsa och eliminera denna risk.

Men, mörker kan aldrig utplåna Ljuset. Boken Stairway handlar om Johns andliga resa mot upplysning, och om vad som kommer att hända med mänskligheten när fler och fler av oss låter vårt inre Ljus skina, och hur detta till slut kommer att utplåna allt mörker.

Innehåll

Sammanfattning	7
19 oktober 2346, NSA-rapport.....	11
19 december 2346. BLOGG-INLÄGG: Söker - Sammanhang.....	17
28 december 2346, NSA-rapport.....	34
2 januari 2347. Stairway Nya Zeeland - Nyhetsbrev.....	38
19 januari 2347. BLOGG-INLÄGG: Finner spar - Agerande.....	45
23 januari 2346, NSA-rapport.....	56
30 januari 2347. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.	60
23 mars 2347. BLOGG-INLÄGG: Finner Tjuren - Förmågor.	64
27 mars 2347. NSA-Rapport.	79
30 mars 30 2347. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.	82
18 maj 2347. BLOGG-INLÄGG: Fångar Tjuren - Verklighet.	88
22 maj 2347. NSA-Rapport.	106
30 maj 2347. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.	109
20 juli 2347. BLOGG-INLÄGG: Tämjer Tjuren – Övertygelser.....	113
24 juli 2347. NSA-Rapport.....	127
30 juli 2347. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.....	131
19 september 2347. BLOGG-INLÄGG: Återvänder hem – Värden.	139
23 september 2347. NSA-Rapport.....	153
30 september 2347. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.	156

16 november 2347.	
BLOGG-INLÄGG: Glömmer Tjuren - Självbild	162
20 november 2347. NSA-Rapport.	176
30 november 2347. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev. .	181
18 januari 2348.	
BLOGG-INLÄGG: Glömmer mig själv – Uppdraget.....	186
22 januari 2348. NSA-Rapport.	198
30 januari 2348. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.	202
21 mars 2348.	
BLOGG-INLÄGG: Finner Källan - Visionen.....	207
25 mars 2348. NSA-Rapport.	223
30 mars 2348. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.	226
11 juni 2348. NSA-Rapport.....	235
30 juni 2348. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.....	238
2 juli 2348. NSA-Rapport.	243
30 juli 2348. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.	245
15 oktober 2348. NSA-Rapport.....	249
30 oktober 2348. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev.	251
25 december 2348.	
BLOGG-INLÄGG: Skapar frid - Enhet.	255
30 december 2348. Stairway Nya Zeeland, Nyhetsbrev. .	274
9 januari 2349. NSA-Rapport.....	278
Appendix A: Nyckelhändelser	281

&

19 oktober 2346, NSA-rapport

*****

NSA Rapport 2346-1001-3632
HÖGKONFIDENTIELLT, CLF kod 0.
Avdelningen för Det Transhumana Hotet.
Oktober 19 2346.
Öövervakade försvinnanden.
Fallstudie TTT-JZ-1.

*****

Denna rapport har sammanställts för att tjäna som bakgrundsmaterial i NSA-TTTs och andras pågående utredningar om öövervakade försvinnanden, vilka har bedömts utgöra en betydande säkerhetsrisk mot NATO. Denna bedömning delas av andra säkerhetsavdelningar (se Bilaga 1.)

Säkerhetsrisken har att göra med hittills oförklarade försvinnanden av individer, trots att dessa varit föremål för strikt okulär övervakning eller för övervakning via distribuerade probar i närområdet. Många av dessa individer har efter ett tag detekterats igen, men själva återmaterialiseringarna har inte tills nu kunnat registreras. Alla övervakningsprobar, som nu är fler än 2,300,000 stycken, utplacerade i alla länder, har uppdaterats med nya detektionsalgoritmer utformade att upptäcka anslutningsstörningar eller anslutningsavbrott.

Den första återmaterialiseringen som kunnat påvisas genom detektion och kunnat dokumenteras av NSA har nu inträffat: 19 september 2346, exakt 300 år efter sitt försvinnande, har en person vid namn John Zacharias detekterats, när han materialiserade en bit från sitt gamla hem på Island. Hans lägenhet finns på Stairway Centers område på den lilla ön Videy nordväst om Reykjavik. John Zacharias biologiska ålder verkar vara 100 år, samma ålder han hade när han försvann 19 september 2046.

Försvinnandena har inte kunnat kopplas till terrorverksamhet eller annan fientlig verksamhet mot NATO, nationer eller grupper, men denna risk måste dock beaktas. Orsaken till detta är att försvinnandena och återmaterialiseringarna stör TSS, Total Surveillance System (det globala övervakningssystemet), på ett allvarligt sätt när datainsamlingen från övervakningsproberna bryts, och när återuppkoppling inte sker i samband med återmaterialiseringen. Detta resulterar i existensen av icke övervakade individer, en grav risk i sig själv. Till exempel har John Zacharias senare försvinnanden och återmaterialiseringar tagit TSS flera dagar att detektera.

Av säkerhetsskäl kommer författarna eller vilket övervakningsteam som sammanställt denna rapport inte att namnges, och detta

kommer att gälla för framtida rapporter från NSA-TTT.

Försvinnandena har i många fall kunnat kopplas till den så kallade The Stairway Movement, ett löst sammansatt nätverk som startades 2015 av den nämnde John Zacharias, som vid den tiden bodde i Seattle, USA. Detta nätverk kommunicerar på ett till synes oorganiserat sätt om andlig utveckling via en strikt metod för mental träning definierad i en mer än 360 år gammal bok "En Kurs i Mirakler" (förkortat EKIM från och med nu). The Stairway Movement började ursprungligen ur en internet-kurs "Ett Psykosyntes-perspektiv på EKIM", som John Zacharias sammanställde 2013 baserat på sina tjugo års erfarenhet av att använda mental träning grundat på EKIM i sin psykoterapeutiska verksamhet. Över loppet av åtta år formade långsamt studiegrupper runt Zacharias kurs ett nätverk som till slut bildade en organisation. Organisationen tog sitt namn 2022 efter titeln på en bok John Zacharias skrev 2021, "Stairway to Heaven".

John Zacharias försvinnande 2046 var det första som kunnat registreras av TSS som ett fall av bruten spårning, efter vilken varken hans döda kropp eller John Zacharias själv kunde detekteras.

Det första fallet av försvinnande av detta slag, och som dokumenterats, även om det vetenskapliga värdet av denna rapport är omtvistat, är försvinnandet av Jesus döda

kropp, som det beskrivs i Bibeln.
Anledningen till att detta nämns här är att Jesus är den påstådde författaren till EKIM.

EKIM publicerades första gången 1976, och förläggaren hävdade att den var ett resultat av "kanalisering" från Jesus till en psykologi-professor Helen Schucman. John Zacharias försvinnanden och återmaterialiseringar ger stöd till teorin om att Jesus skulle kunnat ha varit närvarande under åren 1965 till 1972, och att materialet skulle ha kunnat överföras via BQRF, Brainwave Quantum Resonance Field (resonansfält från hjärnvågor). Andra fall av informationsöverföring via BQRF har undersökts vetenskapligt och har dokumenterats så tidigt som 2210 (bilaga 2).

Fallstudien TTT-JZ-1, för vilket detta dokument är den första rapporten, initierades efter John Zacharias återmaterialisering. (Han kommer från och med nu att betecknas med förkortningen JZ.)

JZs återmaterialisering är den första som detekterats av en övervaknings-prob, dock har andra försvinnanden och återmaterialiseringar för JZ under perioden 2040 till 2046 dokumenterats i andra källor, och liknande försvinnanden och återmaterialiseringar av andra individer har dokumenterats okulärt från 2144 och framåt i tiden. För att kunna samla vetenskapligt hållbara data, för att i sin tur kunna skapa förståelse för mekanismen bakom dessa fenomen, kommer nu JZ vara föremål för den högsta nivån av prob-monitorering, och NSA kommer fortlöpande att rapportera om sina iakttagelser.

JZ arbetade som ingenjör på Boeing i Seattle, USA, under trettio år. Boeing utvecklade och tillverkade vid denna tid luftströmsburna farkoster, som kallades flygplan (Gravity Drive var ännu inte uppfunnen). Via den så kallade New-Agerörelsen, som var mest aktiv på den nordamerikanska västkusten under de sista decennierna av 1900-talet, kom JZ i kontakt med EKIM 1985. Att läsa boken och att använda EKIMs mentala träningsmetoder fick JZ att byta yrkesbana från utvecklingsingenjör och chef till att bli psykoterapeut, inom den psykologiska skolan psykosyntes.

Psykosyntesen var en av de första psykologierna under början av 1900-talet som beskrev vad som kallades "den transpersonella dimensionen" av tillvaron, vilken verkar likna den beskrivning som EKIM erbjuder. Denna "transpersonella dimension" kan utgöra en möjlig förklaringsmodell för försvinnandena, men detta har inte kunnat påvisas med de vetenskapliga metoder vi än så länge har tillgång till.

Vi tror att det är av stor vikt att man sätter sig in i EKIMs metoder för mental träning, och JZs tankemodeller och livshistoria, för den kunskapen bedöms nödvändig i den fortsatta undersökningen av det oförklarade fenomenet med försvinnanden och återmaterialiseringar.

Kommande utredningar kommer att fokusera på sådana publikationer av och om JZ, som ännu inte analyserats av NSA, och kommer förstås också att fokusera på JZs aktiviteter från nu och framåt.

Hittills har prob-monitoreringen och okulär spaning av JZ fungerat väl, dock med oförklarade avbrott i kontakten. Den automatiska återuppkopplingen i prob-spårningen har hittills också fungerat väl, men JZ har vid var och en av de tillfällen där detta hänt bytt lokalisering, ibland till platser mycket långt från den plats där avbrottet skedde.

*****

Slut. NSA Rapport 2346-1001-3632
HÖGKONFIDENTIELLT, CLF kod 0.
Oktober 19 2346.

*****

&

19 december 2346.

BLOGG-INLÄGG: Söker - Sammanhang

1. Söker.

Sammanhang

Välkommen till min blogg

Tack, käre läsare, för att du gästar min nya blogg!

Jag antar att du har hittat den här bloggen för att någon talat om för dig att den är här, och gett dig web-adressen, eller att du som Stairway-medlem fått information från ditt lokala center.

Jag antar också att, vilka andra skäl du än kan ha haft för att komma hit, så är ett säkert nyfikenhet: hur kan en person som försvann 300 år sedan vara här igen, och hur är det möjligt för John Zacharias att vara 400 år gammal?

Jag kan försäkra dig, jag är bara hundra år gammal, och jag är vid god hälsa. Jag har återvänt av ett antal skäl, vilka kommer jag att berätta mer om i kommande blogg-inlägg. Ett av skälen är att skriva den här bloggen, där jag kommer att börja beskriva hur mitt liv var före 2046. Jag vill göra detta för att rätta till några av de missförstånd och mytbildningar om mig som person, som har uppstått och vuxit under de gångna tre hundra åren. Jag vill också skriva den här bloggen för att hjälpa dig som läser

den att följa den väg mot andligt uppvaknande som jag, och andra före mig, har vandrat.

För att låta det jag berättar för dig att sjunka in, och för att ni ska få tid att diskutera innehållet med varandra, kommer jag att göra inlägg bara då och då. Så klicka på 'följa-knappen' ovanför blogg-texten om du vill få meddelanden om blogg-uppdateringar.

Både av tekniska skäl och av säkerhetsskäl går det inte att lämna några kommentarer under blogg-texten, men du är välkommen att maila mig på min gamla mail-adress mail@psykosyntesforum.se, som är kopplad till min gamla hemsida psykosyntesforum.se, som Stairways huvudcenter har bibehållit aktiv under alla dessa år.

Jag bor i mitt gamla hem på Videy, Island, som Stairway-centret behållit nästan exakt som det var. Jag blev verkligen positivt överraskad när jag fick se allt som har hänt här på huvud-centret sedan jag lämnade det 2046, med alla nya byggnader.

Jag har kontaktats av TSS-folket, självklart, men i stort har de hållit sig i bakgrunden, även om jag misstänker att det finns ett antal specialiserade probar som övervakar varje steg jag tar...

Bilden under överskriften

Jag har lagt in en bild längst upp i den här bloggen. Bilden är en del av en större bild, som gradvist kommer att synas mer och mer i varje nytt kommande blogg-inlägg. Bilden anger vilket steg på vägen mot mitt uppvaknande som jag kommer att

beskriva. Stegen definieras med utgångspunkt från en gammal buddhist-tradition, tio bilder för meditationsfokus som kallas Tjuren och Hans Herde. Dessa bilder, tillsammans med koan-dikter användes från 1100-talet för att träna sinnet. Titta på en version som jag satte upp för länge sedan:

http://psykosyntesforum.se/Svensk/PsF_0892_Tjuren/PsF_0892_Tjuren_1.html , där du till och med kan lyssna på mig när jag läser texterna under bilderna och de tre koan-dikterna som poetiskt kommenterar varje bild.

Till höger på topp-bilden har jag också kopplat ihop den buddhistiska traditionen med det format för sinnes-träning som Gregory Bateson beskrev i sin cybernetiska teori Logiska Nivåer från 1951. Logiska Nivåer användes senare av Richard Bandler och John Grinder när de utvecklade Neurolingvistisk Programmering, NLP, en psykologi som jag ofta använde när jag arbetade som psykoterapeut, tillsammans med psykosyntes.

Men nu, till min berättelse om min egen resa, en resa som inneburit både personlig och andlig utveckling och uppvaknande.

***

Den första vändpunkten

När jag blev fyrtio år gammal, i september 1986, hade jag under hela mitt liv haft ingenjörens trygga världsbild: tillvaron styrdes av naturlagar. Även om mycket fortfarande var oklart vid den tiden -

kvantfysiker hade börjat tala om märkliga saker runt orsak och verkan - så kändes naturlagarna trygga. Även om mycket var okänt, var det bara en tidsfråga - kunskapen om tillvaron hade ökat för varje generation, och skulle komma att fortsätta att öka, i en allt snabbare takt.

De religiösa fick, för min del, hålla på med sitt, jag brydde mig inte. Jag såg mig själv som en vänlig och tolerant person (vilket jag fortfarande gör). Jag insåg att människor är olika, och det var begripligt och av föga vikt för mig att vissa inte hade kommit så långt i sin kunskap, utan behövde förklara det okända med metafysik i stället för med fysik. Jag hade känt sig trygg med att vetenskapens ökande kunskap skulle få fler och fler att släppa sina gamla skrockfulla föreställningar. Jag var fyrtio år gammal, och jag hade en lång högskoleutbildning som kvantfysiker och femton års yrkeserfarenhet som utvecklingsingenjör att luta mig emot.

Vad jag inte kunde förstå var människors kritik mot vetenskapen och tekniken som omänsklig, ful och torftig. Själv kunde jag känna mig upplyft av att betrakta hur de datorprogram jag varit med om att utveckla, kunde få en flygplanssimulator att efterlikna verkligheten. Jag kunde till och med få en stark upplevelse av teknikens inneboende skönhet, när de styrklar jag utvecklat i simulatorn fick provflygaren att tala om planet på samma sätt som en hängiven ryttare skulle kunna tala om en särskilt vacker häst.

Jag kände mig tolerant och hade ett öppet sinne mot andra, och jag kände på samma sätt gentemot min fru Anna, trots hennes intresse av para-psykologi och annat från New-Age-rörelsen (New Age var samlingsbegreppet för en rörelse runt andlig utveckling som grydde på den nordamerikanska västkusten under 1970-talet.) Jag diskuterade ibland dessa saker med henne, när hon läst någon artikel eller bok, men jag lyckades aldrig riktigt övertyga henne om det jag själv trodde: allt hon talade om hade eller skulle säkert få en naturvetenskaplig förklaring, även om mer forskning ibland kan behövas för att förstå sambanden, ibland under många år och till och med årtionden. Men jag brukade inte envisas - hon skulle säkert komma att inse dessa ovedersägliga fakta med tiden.

Men när Anna började gå på möten för att lyssna på medier och spåkvinnor, började jag känna mig bekymrad. Ju mer hon berättade entusiastiskt om de "fantastiska" saker hon fått höra, desto mer irriterad kände jag mig, och även frustrerad över hennes naivitet.

Annas intresse av New Age ökade mer och mer under loppet av några år, och hon talade allt oftare om hur det hon hört om skulle föra mänskligheten in i en ny tidsålder, "The New Age".

Mitt tålamod började naggas i kanten, och det gjorde att våra diskussioner blev allt mer ansträngda, tills hon inte ens ville diskutera med mig längre - hon beskyllde mig för att vara trångsynt och tråkig.

Annas sociala liv började innefatta fler och fler New-Age-mäniskor, och när vi hade gäster, eller gästade andra, började jag att känna mig allt mer utesluten. Jag fick till och med för mig att de såg ner på mig när jag höll mig utanför deras diskussioner.

Det här började påverka min och Annas relation på ett negativt sätt, och jag kände mig mer och mer frustrerad. Jag grubblade ständigt över hur vi skulle kunna hitta tillbaks till varandra igen, och jag längtade tillbaks till tiden när vi fortfarande kunde diskutera våra olika sätt att se världen, som vuxna och mogna människor.

Men en dag under hösten 1986 hände något, som jag långt senare i mitt liv skulle komma att betrakta som den första riktiga vändpunkten mot den väg av inre transformering som jag skulle komma att vandra. Anna kom hem med ett häfte, som hon hade fått på ett möte på det New-Age-kafé nere i Seattle hon brukade gå på. Hon sa att hon ville berätta för mig om det här seminariet, men bad mig att först läsa igenom häftet, så att jag åtminstone hade all information innan jag ”skulle komma med alla mina vanliga invändningar”, som hon uttryckte det.

Häftet handlade om en New-Age-bok som kommit till via ”kanalisering”. En kvinna hade hört ”en inre diktamen” från en person som efter ett tag hade berättat att han var Jesus. Denna inre diktamen hade fortsatt varje dag under loppet av sju år, och den resulterade efter ytterligare ett tag i en bok som gavs ut under namnet ”A Course in Miracles”, längre ned i häftet förkortat till ACIM. Boken var uppdelad i tre

delar: en textdel med teori, en lektionsdel med 365 lektioner, och en lärar-manual.

(Jag utgår från att de flesta av er som läser den här bloggen är väl bekanta med ACIM, eller En Kurs i Mirakler, EKIM, som den fick heta i den svenska översättningen. Men, jag kommer att fortsätta att ta med all information om EKIM på det här sättet av hänsyn till de av er läsare som inte är bekanta med Stairway-rörelsen.)

Jag läste lydigt häftet, men jag kände en starkare irritation och frustration än någonsin - det här slog allt hon berättat om förut genom åren med hästlängder, i sin stollighet. Häftet talade inte bara om den transpersonella eller andliga sidan av verkligheten, den hävdade att den fysiska verkligheten var helt och hållet illusorisk! Jag började undra över om hon kanske var på väg in i någon slags religiös sekt, och jag kände mig riktigt orolig och maktlös.

Exakt i detta ögonblick inträffade det, som jag senare skulle betrakta som en vändpunkt för mig: en tanke kom upp i mitt medvetande om att jag måste "rädda" Anna genom att fatta ett beslut, som jag senare kunde förundras över att jag över huvud taget hade varit villig att överväga: jag bestämde sig för att köpa boken, och att läsa den från pärm till pärm, för att sedan en gång för alla kunna bevisa för Anna att metafysiskt flum leder till man till slut tappar all verklighetskontakt. Jag tog det här beslutet trots att häftet beskrev boken som tung och mycket omfattande - mer än 1200 sidor lång.

Jag köpte boken på kaféet och avsatte en timme varje kväll för att läsa den, efter att jag kommit hem från mitt arbete, familjen hade ätit middag och våra två barn, fyra och sju vid den tiden, hade lagt sig.

Redan i bokens inledning berättade En Kurs i Mirakler om tillkomsthistorien: hur en psykologiprofessor, Helen Schucman, hade börjat få inre syner under många år, och hur hon trodde sig ha blivit tokig på riktigt när ”en inre diktamen” började. Hur hon anförtrott sig för sin chef på psykologiinstitutionen på det universitet hon arbetade, i Columbia, USA, och hur han hade erbjudit sig att hjälpa henne att teckna ned det hon hört, innan hon bestämde sig vad hon skulle göra.

Jag stördes mycket av hur två vetenskapligt högt utbildade personer hade kunnat hamna i denna ”tankesoppa”, och jag började luta mer och mer åt att Helen Schucman drabbats av någon slags psykisk sjukdom, och att hennes chef Bill Thetford hamnat i ett psykologiskt medberoende, som i litteraturen kallas ”folie à deux”.

Men, en sådan misstanke skulle ju enkelt kunna avfärdas av Anna som att jag hade min vanliga negativa och fördömande inställning, och eftersom jag hade lagt på mig uppgiften att bevisa varför ACIM var bluff, läste jag enträget vidare. Boken var verkligen tung – varje mening kändes laddad med inneboende mening och undermening. Att texten var utformad i Shakespeares versmått jambisk pentameter gjorde inte uppgiften lättare.

Eftersom jag hela tiden hade mitt fokus på att spåra tecken på förvirring och sinnesjukdom i det jag läste, blev jag efter några dagar mer och mer konfunderad av den fullständiga frånvaron av detta. Allt jag läste kändes logiskt, genomtänkt och mycket strukturerat. Jag märkte att texten refererade både bakåt och framåt i boken, på ett sätt som tydde på att den som satt ihop denna text hade full koll på helheten.

Jag började motvilligt ta in det boken faktiskt sade, och min fokusering på Helen Schucman, Bill Thetford, och deras "folie à deux" började avta allt mer. I stället började jag bli mer och mer störd av något annat än ACIMs tillkomsthistoria: jag fann att det jag läste väckte något inom mig. Mycket av det jag läste kunde jag sympatisera med, som acceptans och förlåtelse gentemot andra, eftersom detta stämde väl med mina egna grundläggande värderingar. Men även sådant i budskapet som på tankeplanet verkade fullständigt verklighetsfrämmande, som att världen är en mental projektion upprättad av ett kollektivt medvetande, väckte någon slags genklang djupt nere i mitt undermedvetna, även om mina medvetna, vetenskapliga, tankar gjorde uppror.

Det tog mig några månader att ta mig igenom hela textdelen, drygt 600 sidor. Jag hade ursprungligen tänkt att mera skumma igenom boken, för att leta efter "bevis för galenskap", men jag fann mig själv börja läsa långsammare och långsammare, för att låta varje ord, varje mening, varje nytt begrepp sjunka in.

När jag kom till bokens andra del, de 365 lektionerna, bestämde jag mig för att "göra kursen" - jag läste och

mediterade över en lektion varje dag. Jag började dagen med att läsa igenom lektionen och memorerade instruktionerna för hur den skulle göras under dagen. Jag köpte till och med en billig digital armbandsklocka, som jag kunde få att pipa en gång i timmen, för att bli påmind om att repetera lektionen regelbundet under dagen.

Man hade nu kunnat tro, att denna förändring av min inställning skulle ha förbättrat min och Annas relation, eftersom jag nu hade kommit över ”på hennes sida”. Men, för Anna hade häftet med beskrivningen om A Course in Miracles mera varit ett i raden av fascinerande New-Age-fenomen. I början av mitt läsprojekt tyckte hon om att diskutera den med mig, men så småningom fick min fullständiga fokusering på min självpåtagna uppgift henne att tappa intresset, och vi gled isär igen. Och mitt ursprungliga mål, att ”rädda” Anna från sina vanföreställningar, hade ju uppenbarligen ersatts av något jag inte ens kunde klargöra för mig själv.

Jag började grubbla över min gamla bild av tillvaron, och jag försökte att tänka ut hur vetenskapen och ACIMs metafysik skulle kunna existera samtidigt. Jag var aldrig beredd att överge vetenskapen, men jag började öppna mig mot att vetenskapen kanske inte kan beskriva *hela* tillvaron, även om den beskriver den synliga och mätbara delen av tillvaron på ett bra sätt. Men ACIM fortsatte att störa min känsla av trygghet och stabilitet, som förut grundats av den vetenskapliga synen på tillvaron:

Lektion 1. Ingenting jag ser betyder någonting.

*Lektion 2. Jag har givit allt jag ser
all den mening som det har för mig.*

Lektion 3. Jag förstår ingenting av det jag ser.

Lektion 4. Dessa tankar betyder ingenting.

*Lektion 5. Jag är aldrig upprörd
av den anledning jag tror.*

Mina förvirrade tankar och ständiga grubblerier ledde snart till en känslomässig och existentiell kris, och jag började isolera mig från andra. Jag blev en andlig fullblods-sökare. Jag sökte igenom New-Age-affärer efter andra böcker, som kanske skulle kunna hjälpa mig att förstå. Tillvaron började kännas som ett gungfly, och jag sökte efter alternativa beskrivningar av tillvaron i böcker om buddhism, om meditation, om zen, om kristen och islamisk mystik.

Jag fann många andra publikationer, där författaren utgavs sig ha fått innehållet via kanalisering från Jesus. Dessa var sällan lika omfattande som ACIM, med jag stördes av hur de ofta motsade varandra och motsade ACIM, även om begreppen ofta var samstämmiga.

Jag deltog i ett möte om ACIM i Seattle, där den som redigerat och sammanställt A Course in Miracles från det ursprungliga manuskriptet, Kenneth Wapnik, var den celebre gästen. Många ställde frågor till Kenneth, men jag ville till varje pris tala med honom ensam, så jag väntade tills mötet var slut, och de flesta hade gått. När jag till slut kunde få Kenneth för mig själv, berättade jag om min andliga resa som hade börjat,

och om min förvirring och frustration om alla dessa olika kanaliseringar av Jesus. Kenneth lyssnade tålmodigt tills jag lagt fram mina problem. Sedan lade han handen på min axel, skrattade vänligt och sade *"Om vi skulle bemöta alla de som påstår sig tala med Jesu röst, skulle vi inte ha tid att göra något annat. Fortsätt att läsa, och bilda dig din egen uppfattning. Lycka till!"* Och med det ursäktade han sig med att hans flyg snart skulle gå och vi skildes åt. Jag kände mig lite avfärdad, men samtidigt lättad – Kenneth gav inte på något sätt intryck av att vara en sektledare eller guru eller något åt det hållet.

Jag sökte vidare, och bestämde sig för att försöka hitta någon slags gemenskap, där man diskuterade ACIM. I den yttre del av Seattles förorter där jag bodde med min familj fanns ingen inom rimligt avstånd, och jag bestämde mig då för att skapa min egen gemenskap genom att anordna en kvällskurs om ACIM. Jag hade uppfattningen att ett bra sätt att lära sig något, är att försöka lära ut det till andra.

Att sätta ihop materialet till kvällskursen och att leda den tvingade mig att formulera ACIMs budskap med mina egna ord, och jag satte ihop kursmaterialet med många bilder och diagram, vilket passade min ingenjörssida väl. Att vara kursledare var också en nyttig erfarenhet för mig, som bara hade arbetat med datorer, beräkningar och andra ingenjörer under hela mitt liv.

Under perioden när jag ledde kvällskursen, gick jag igenom texten en gång till, och jag började göra lektionerna en andra omgång. Nu hade jag köpt alla

lektionerna tryckta på små kort, så att jag ständigt kunde bära med mig dagens lektion.

Eftersom lektionerna bygger på psykologiska metoder, som meditation, affirmation, visualisering och liknande, började jag alltmer att intressera mig för psykologi, och till mitt andliga sökande lade jag nu till många populärvetenskapliga böcker inom psykologi.

Eftersom psykologi intresserade Anna också, började vi ha intressanta diskussioner igen, och ett tag kändes det som om vi kom närmare varandra igen. Men min intensiva, för att inte säga fanatiska, törst efter kunskap och insikter skapade åter ett avstånd mellan oss, eftersom Anna aldrig hade kunnat känna igen sig i eller förstå min andliga kris. Och för min del, var jag fortfarande så intensivt fokuserad på den intellektuella delen av sitt andliga sökande, att jag glömde bort att kommunicera på ett äkta sätt. Monolog kan vara OK för en kursledare, men i ett äktenskap fungerar det dåligt.

Jag lärde mig långt senare i mitt liv, att ett äkta *relaterande* till en medmänniska skapas ur ett äkta och ärligt *kommunicerande*. Som jag fungerade nu reducerades vår relation till vardags-sysslor, föräldraskap och att administrera ”projektet” Familjen.

Den andra vändpunkten

Som en del i mitt sökande, och på grund av mitt ny-uppväckta psykologi-intresse, anmälde jag mig till en veckokurs i psykosyntes, eftersom kursprospektet beskrev psykosyntesen som en psykologi som

inkluderade den andliga dimensionen av tillvaron och som såg människan som en i grunden andlig varelse.

Kursen, "Essentials of Psychosynthesis", var en helt ny upplevelse för mig, i det att den var upplevelsebaserad, men många icke-verbala övningar som ledda visualiseringar, rollspel, fri teckning och annat. I kursen fann jag starka paralleller mellan psykosyntesens beskrivning av människan och ACIMs beskrivning av vår innersta natur.

Vad som jag långt senare skulle komma att beskriva som "den andra vändpunkten" inträffade bara fyra dagar in i den här kursen: jag beslutade mig för att anmäla sig till en fyraårig utbildning till psykoterapeut. Jag kände starkt att psykosyntesen kunde utgöra en praktiskt konkret väg för att förverkliga ACIMs budskap i mitt liv, men jag kunde inte förklara för andra eller för mig själv varför jag trodde detta.

Anna blev förvånad, förstås, men stöttade mig i mitt beslut, trots att det medförde en betydande utgift för familjen. Mina till åren komna föräldrar å andra sidan, som sett fram mot att se mig göra karriär inom industrin, blev bekymrade: "*John har hamnat i en sekt*".

Psykosyntes-utbildningen innebar att jag påbörjade en "inre resa", mot att lära känna mig själv, och mot att lära mig bli medveten om mitt Högre Andliga Jag, det som psykosyntesen kallar Självet med stort S. Den utgjorde också, än mer än kvällkursen som jag hade lett några år tidigare, en grundlig utbildning i

gruppsykologi. Att lära sig att anpassa sig till tjugo andra med olika personligheter, i nära samarbete under fyra år. Att lära sig konfliktlösning och att lära sig utveckla sin empati.

Lika omvälvande som ACIM hade varit för min uppfattning av världen och den fysiska tillvaron, lika omvälvande var psykosyntes-utbildningen för min bild av mig själv, och av vem man egentligen är, bakom fasader och roller.

Vilse i dimman

De här två intensiva och långvariga inre resorna som hade upptagit all min tid och energi, hade nu fört mig och Anna så långt från varandra, att Anna inledde en relation med en annan man, och det ledde till skilsmässa, smärtsam för oss båda. Den sammanföll i tid med en ovanligt regnig och kall höst år 1991.

Och plötsligt rasade allt för mig, som alltid sett mig som familjefar och lojal äkta man. Men tack vare ett stabilt stöd från mina kursledare, från min terapeut (egen terapi och i grupp-terapi ingick obligatoriskt i utbildningen) och från mina vänner bland kurskamraterna, red jag ut krisen med uppslitande skilsmässa och separation från mina barn, även om jag fortfarande hade helg-kontakt med dem. De var nu 11 och 13 år gamla.

Det kändes som att detta att försöka vakna upp, att vilja finna något som var större än min tidigare verklighet, bara hade lett till kvävande smärta och lidande. I stället för att veta mer, kändes det nu som att jag visste mindre än någonsin, fem år efter min

”första vändpunkt”, och jag hade inte en aning om var i livet jag egentligen befann mig.

Överskriften för detta blogginlägg är Söker – Sammanhang. Den första bilden i Tjuren och Hans Herde och texten under den påminde mig om hur jag hade beslutat mig för att söka efter något som känts avgörande viktigt för mig, men hur jag nu hade gått fullständigt vilse:

Söker efter vad? Tjuren har aldrig kommit bort.

Men utan att veta det har herden gjort sig främmande för sig själv och då förlorades tjuren i dammet.

Bergen hemma fjärrar sig mer och mer, och plötsligt befinner han sig på stigar som går härs och tvärs. Hunger efter vinst och rädsla för förlust blossar upp som eldsvådor, och åsikter om rätt och fel står mot varandra som spjut på ett slagfält.

Men samtidigt, när jag såg hur Herdens resa fortsatte i boken, kändes denna text på något sätt ändå som en tröst. Många andra hade uppenbarligen upplevt samma sak som jag, och överlevt...

&